

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 27233-12-23 מדינת ישראל נ' ציפורי ואח'

בפני **כבוד השופט ירון גת**

בעניין: **מאשימה (המשיבה):**

מדינת ישראל
ע"י עו"ד אלכסנדרה קרא ממחלקת הסייבר
בפרקליטות המדינה

נגד

הנאשמים (המבקשים):

- 1. אלי ציפורי**
ע"י ב"כ עו"ד ציון אמיר
- 2. אבי וייס**
ע"י ב"כ עו"ד ינון סרטל

החלטה

1. כנגד הנאשמים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירה של הטרדת עד, עבירה לפי סעיף 249 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"). כתב האישום מייחס לנאשמים הטרדה של הגברת הדס קליין, שהופיעה כעדה מטעם התביעה במסגרת ת"פ (מחוזי י-ם) 67104-01-20 (להלן: "משפט נתניהו"), והעידה בבית המשפט החל מיום 05.07.22 ועד ליום 22.09.22. נאשם 1 מנהל בלוג בו הוא מסקר את משפט נתניהו, וכן מחזיק בחשבון ברשת הטוויטר (X) ובערוץ ברשת הטלגרם. נאשם 2 הנו עורך אתר אינטרנט, וכן מחזיק בחשבון טוויטר (X). ביום 07.07.22 פרסם נאשם 1 בחשבון הטוויטר שלו ציוץ המכיל את תמונת חזית ביתה של הגברת קליין ואת כתובת ביתה בצירוף המלל: "תראו תראו את הצביעות של הגברת: הדס קליין שהתקרבנה בעדותה שהיא "נושאת בעול המשפחתי" ו"הייתה בסיכון לפיטורים" מתגוררת בוילה בהרצליה המוערכת בשווי של 10 מיליון שקל, שאותה רכשה כבר ב-2013. בעדותה סיפרה על שיפוצים שעשתה ואירוח של מיליארדרים כמו פאקר ומילצין. תודה לאבי וייס". בהמשך פרסם הנאשם 1 את הדברים גם בחשבון הפייסבוק שלו. בהמשך, נאשם 2 פרסם בחשבון הטוויטר שלו תגובה לפרסום של נאשם 1, ובתוך כך פרסם את פרטי כתובתה המלאה של הגברת קליין, בדרך של צילום מסך מאתר האינטרנט של בזק 144. נאשם 2 אף הדהד בחשבון הטוויטר שלו את הפרסום של נאשם 1. כן, פרסם נאשם 2 באתר האינטרנט שלו צילום מסך של הפרסום הנ"ל וציין כי התמונה רלוונטית להבנה מי היא קליין ולהבנת תוכן עדותה בבית המשפט. חלק מהפרסומים הגיעו לידיעתה של הגברת קליין.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 27233-12-23 מדינת ישראל נ' ציפורי ואח'

2. לפני בקשות ההגנה לעיון בחומר חקירה בהתאם להוראת סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "חסד"פ") ובקשות להמצאת מסמכים בהתאם להוראת סעיף 108 לחסד"פ.
3. הצדדים הסכימו כי הבקשות ידונו ויוכרעו במאוחד, חרף השוני הידוע בסדרי הדין ביחס לכל אחד מהמסלולים, תוך שתינתן החלטה בנפרד ביחס לכל בקשה, בהתאם לסדרי הדין השונים.
4. במסגרת הבקשות לפי סעיף 108 לחסד"פ ביקשה ההגנה להמציא לה את המסמכים הבאים:
 - א. פירוט הליכי החקירה שנפתחו כנגד עיתונאים בחשד להטרדת עדים ולאיומים, בכלל, ובמסגרת "תיקי נתניהו" בפרט. ככל שנתפתחו חקירות כאמור, התבקש פירוט של השלב בו הן נמצאות, והאם הוגשו כתבי אישום או שנסגרו התיקים. ככל שלא נפתחו חקירות, למרות שהוגשו תלונות, מה היו נימוקי ההחלטה של לחקור;
 - ב. פירוט תוצאות החקירות, ככל שנפתחו, או פירוט סיבת ההחלטה של לחקור, ביחס לתלונות שהוגשו על ידי הנאשמים כנגד המתלוננת הגברת הדס קליין.
5. במסגרת הבקשות לפי סעיף 74 לחסד"פ ביקשה ההגנה להעביר לעיונה את החומרים הבאים:
 - א. הפניות שנעשו על ידי עדת התביעה הדס קליין, בעצמה או באמצעות בא כוחה, אל הפרקליטות, הייעוץ המשפטי או המשטרה בנוגע למבקשים והמענה שניתן לפניות אלו;
 - ב. אישור שניתן, ככל שניתן, לחקירת עיתונאים טרם חקירת הנאשמים והעמדתם לדין, בהתאם להנחיות ולנהלים בעניין זה.
6. המאשימה התנגדה לכלל בקשות ההגנה, וביקשה לדחותן.
7. יוער עוד כי ההגנה הגישה אף בקשה לפי סעיף 74 לחסד"פ להעמיד לעיונה את פעולות הניטור המקצועי, החיפוש או האיתור שנעשו במרשתת על ידי חוקרי משטרה בניסיון לאתר חשבונות חשודים לביצוע עבירות של הטרדת עד ביחס לעדה קליין ולעדים אחרים במשפט נתניהו. זאת, על מנת לבחון האם נעשה בענייננו שימוש באמצעים טכנולוגיים שחוקיותם מוטלת בספק, וכן על מנת לבדוק האם בוצעו פעולות חיפוש חריגות ומיוחדות במטרה לאתר חשודים שביצעו עבירות כלפי עדים שהמאשימה "חפצה בייקרים", בשונה מעדים אחרים שהמאשימה אינה "חפצה בייקרים" ולשם ביסוס טענת הגנה מן הצדק. אולם לאחר שהמאשימה הבהירה בתגובתה כי פעולת חיפוש ייזום על ידי משטרת ישראל נעשתה רק ביחס לעד ניר חפץ והניבה רק חשוד אחד, והנתונים שהותרו לעיון לגבי חיפוש זה הועברו גם לעיון ההגנה כאן, ומעבר לכך לא בוצעו פעולות ניטור, חיפוש או איתור נוספות, לרבות לא בעניינה של העדה הגברת קליין, וכי במסגרת התיק דנן לא הופעלו אמצעים להאזנת סתר, לניטור תקשורת בין מחשבים או רוגלות וכד' - למעשה התייתר הדיון בבקשה זו.
8. הצדדים פירטו טיעוניהם ביחס לכלל הבקשות, הן בכתב והן בדיונים בעל פה, במסגרתם אף הוצגו לעיוני חומרים נוספים, לרבות צפייה בקבצי מדיה.
9. לבקשתי, ולצורך החלטה בבקשות, המאשימה העבירה לעיוני, במעטפה סגורה את המסמכים הרלוונטיים להכרעה בבקשות לפי סעיף 74 לחסד"פ, המצוינות לעיל.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 27233-12-23 מדינת ישראל נ' ציפורי ואח'

10. יצוין עוד, כי בהחלטה מיום 18.02.24, בבקשות דומות שהוגשו במסגרת ת"פ 61590-11-22, 61452-11-22, 61756-11-22, ו-61630-11-22 הוריתי למאשימה להעביר לעיון הנאשמים שם את החומרים הבאים: 1. רשימה של כלל תיקי החקירה שנפתחו, לאחר הגשת תלונה או כתוצאה מהפעלה יזומה של מערכת ניטור משטרתית, בחשד לביצוע עבירה של הטרדת עד, עבירה לפי סעיף 249 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, בלבד, במהלך 3 השנים האחרונות, בנסיבות של פרסומים ברשתות חברתיות במרשתת. הרשימה תפרט את המקרים בהם הוחלט להגיש כתב אישום ואת המקרים בהם הוחלט שלא להגיש כתב אישום, תוך ציון עילת הסגירה; 2. רשימת כלל תיקי החקירה שנפתחו בהם הוחשדו חשודים בביצוע עבירה של הטרדת עד ב"משפט נתניהו", אשר תפרט גם מה הוחלט בעניינו של כל תיק חקירה, לרבות ציון עילת סגירת התיק בתיקים שנסגרו ומסירת עותק מכתבי האישום במקרים בהם הוגש כתב אישום, ובמקרים בהם טרם התקבלה החלטה תצוין מה סטטוס הטיפול ומדוע טרם התקבלה החלטה. המאשימה הצהירה כי כלל חומר זה נמסר גם לעיונם של ב"כ הנאשמים דן, באופן שמייתר חלק מבקשותיהם.

11. ההגנה נימקה את בקשותיה לפי סעיף 108 לחסד"פ וטענה כי החומרים המבוקשים נחוצים לה בעיקר לשם העלאת טענת הגנה מן הצדק מסוג אכיפה בררנית.

א. באשר לבקשה לקבלת פירוט הליכי החקירה שנפתחו כנגד עיתונאים בחשד להטרדת עדים ולאיומים, בכלל, ובמסגרת "תיקי נתניהו" בפרט - לטענת ההגנה האירוע המתואר בכתב האישום הנו חלק מסיקור עיתונאי שביצעו הנאשמים במסגרת משפט נתניהו. לטענת ההגנה המאשימה עושה שימוש בהליכים פליליים ומעמידה לדין עיתונאים המבקרים אותה תוך הימנעות מאכיפה פלילית דומה כלפי עיתונאים אחרים אשר מבצעים מעשים דומים אך מציגים עמדות המקדמות את טענותיה של המאשימה, באופן המקים בסיס לטענת הגנה מן הצדק מחמת אכיפה בררנית. לטענת ההגנה, במסגרת משפט נתניהו עשו עיתונאים שונים שימוש באמצעי התקשורת העומדים לרשותם לצורך הטרדתם של עדי תביעה, ואף הילכו עליהם אימים לבל יעידו באופן שאינו עולה בקנה אחד עם עמדת התביעה בתיק, ואף על פי כן נמנעה המאשימה מלבצע פעולות אכיפה בעניינם, על אף תלונות שהוגשו בנושא, לרבות במסגרת עדות העדים בבית המשפט. בהמשך, בעקבות החלטתי מיום 15.10.24, הגישה ההגנה פירוט, בצירוף אסמכתאות בכתב ואף בקבצי מדיה שהוצגו בדיון בעל פה לאחר מכן, של דוגמאות למקרים בהם לשיטתה הוטרו ו/או אוימו על ידי עיתונאים שונים עדים במשפט נתניהו, לרבות עדי התביעה מר שלמה פילבר, מר הארי הרו, מר ארנון מילצין, מר דוד שרן, ד"ר יפעת בן-חי שגב, מר חיים גרון ז"ל, השר וחבר הכנסת מר יריב לוין, ומר גיימס פאקר. ההגנה טענה כי דוגמאות אלו דומות למתואר בכתב האישום, וחלקן אף חמורות בהרבה, ועל כן יש בהצגתן כדי לעמוד בנטל הראיה הראשוני הנדרש מההגנה על מנת לסתור את "חזקת התקינות המנהלית" ועל מנת שבית המשפט יורה למאשימה להעביר לעיונה נתונים סטטיסטיים לצורך ביסוס טענת אכיפה בררנית בהמשך. ההגנה הפנתה אף למקרה של כתבה עיתונאית בה הוצגו צילום ביתו וכתובתו של העד גיימס פאקר, באופן דומה למתואר בכתב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 27233-12-23 מדינת ישראל נ' ציפורי ואח'

האישום, ואף חודרני יותר. ההגנה טענה כי אם בעניינו של פאקר הפרסום האמור היה פרסום עיתונאי לגיטימי לצורך בחינה עניינית של דברים שעלו מעדותו במשפט, כפי שטענה המאשימה, כך גם בעניין הנאשמים הפרסום נועד לבחון עניינית את מהימנותה של העדה, אשר העידה על מצבה הכלכלי הרעוע.

ההגנה דחתה את הטענה כי במקרים שהובאו בדוגמאות מדובר בפרשנות משפטית, וטענה כי מדובר במסר מאיים ברור לעדים, התואם את עמדת המאשימה, ושיכול אף לעלות כדי ביצוע עבירות חמורות יותר כגון עבירות של הדחה בחקירה ושיבוש מהלכי משפט. עוד דחתה ההגנה את הטענה כי העדים בדוגמאות המפורטות לא הגישו תלונות בגין הטרדתם, שכן בחלק מהמקרים הוגשו תלונות רשמיות, ובחלק אחר הועלו תלונות מפורשות במסגרת עדות העדים בבית המשפט והעדים ציינו כי הם חשים מטרדים ואף מאוימים (ובחלקם המאשימה אף מסרה במשפט כי הדברים ייבדקו). כמו כן, טענה ההגנה, כי הגשת תלונה אינה חזות הכל, שכן יש גם אינטרס ציבורי לחקירת חשדות להטרדת עדים ואיומים עליהם גם ללא הגשת תלונה. ביום 11.02.25 הגישה ההגנה השלמה לטיעונה בעניין זה, והוסיפה כי באותו יום הוגש כתב אישום כנגד מר עופר גולן, מר יונתן אוריך ומר ישראל איינהורן המייחס להם עבירה של הטרדת עד במשפט נתניהו, העד מר שלמה פילבר. ההגנה ציינה כי במקרה זה העד מר פילבר מסר שלא הגיש תלונה במשטרה בעניין, שהוא כלל לא חש מוטרד, ושהוא אינו מעוניין בהליך המשפטי. מנגד, תלונה שהגיש העד פילבר כנגד עיתונאי אחר בגין הטרדתו לכאורה לא הניבה הליך משפטי. לפיכך, טענה הגנה, אין בסיס לטענת המאשימה כי הגשת תלונה על ידי העד המוטרד הנה שיקול ממשי בהחלטה האם לפתוח בחקירה ו/או להעמיד לדין.

ב. באשר לבקשה לקבל פירוט תוצאות החקירות, ככל שנפתחו, או פירוט סיבת ההחלטה של לחקור, ביחס לתלונות שהוגשו על ידי הנאשמים כנגד המתלוננת הגברת הדס קליין – טענה ההגנה כי הנאשמים הגישו מספר תלונות לרשויות אכיפת החוק כנגד הגברת קליין, אך חרף זאת לא הובא לידיעתם מה עלה בגולן של תלונות אלו, ואלו פעולות חקירה ותביעה בוצעו בעקבותיהן. ההגנה טענה כי נתונים אלו נחוצים לה על מנת ללמד על מניעה של העדה בהגשת התלונה כנגד הנאשמים ועל מהימנותה, וכן כדי ללמד על יחס מפלה של רשויות אכיפת החוק כלפי הנאשמים לעומת יחסה לעדה. כמו כן, כמתלוננים באותם תיקים, הנאשמים זכאים לדעת מה עלה בגורל תלונותיהם בכל מקרה. ההגנה הוסיפה וטענה כי לא כל התלונות הוגשו למשטרת ישראל, ועל כן אין ביכולת הנאשמים לקבל את מידע אודות כלל התלונות באמצעות המערכת המשטרית. כמו כן, בחלק מהמקרים לא הצליחו הנאשמים לקבל מידע חרף פנייתם תוך ציון מספרי התלונות למשטרת ישראל.

12. ההגנה נימקה את בקשותיה לפי סעיף 74 לחסד"פ וטענה כי החומרים המבוקשים הם חומרי חקירה רלוונטיים שיש להעבירם לעיונה.

א. באשר לבקשת לקבלת הפניות שנעשו על ידי עדת התביעה הדס קליין, בעצמה או באמצעות בא כוחה, אל הפרקליטות, הייעוץ המשפטי או המשטרה בנוגע למבקשים והמענה שניתן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 27233-12-23 מדינת ישראל נ' ציפורי ואח'

לפניות אלו – טענה ההגנה כי מדובר בחומר חקירה מובהק, באשר הוא מלמד על מסע נקמה אישי של העדה כנגד הנאשמים, ובהיותה עדת התביעה המרכזית בתיק מדובר בחומר חקירה רלוונטי שילמד על היעדר האובייקטיביות שלה. כמו כן, הוא מלמד על הלחצים שהופעלו על המאשימה להגשת כבת האישום. ההגנה הפנתה בהקשר זה להחלטת בית המשפט העליון בעב"פ 52487-09-24, מפי כבוד השופטת דפנה ברק-ארז.

ב. באשר לבקשה לקבלת אישור שניתן, ככל שניתן, לחקירת עיתונאים טרם חקירת הנאשמים והעמדתם לדין, בהתאם להנחיות ולנהלים בעניין זה – ביקשה ההגנה כי יועברו לעיונה אישור ראש אח"ם במשטרת ישראל או המשנה לפרקליט המדינה (תפקידים מיוחדים) או גורם מאשר מוסמך אחר מפרקליטות המדינה לפתיחה בחקירה ולזימון של הנאשמים לחקירה (בהתאם לנוהל אח"ם 300.01.227 והנחיית פרקליט המדינה 14.12) ואישור הגורם המאשר המוסמך מפרקליטות המדינה להעמדת הנאשמים לדין (בהתאם להנחיית פרקליט המדינה 14.12), בהיותם עיתונאים. לטענת ההגנה אישורים אלו אינם בגדר תרשומת פנימית אלא מדובר בחומר חקירה רלוונטי, שכן הוא יכול ללמד על כך שפעולות החקירה ו/או ההעמדה לדין בוצעו ללא סמכות או ללא האישורים הנדרשים ועל המוטיבציות המיוחדות של גורמי החקירה והתביעה במקרה זה. לטענת ההגנה יש חשיבות לנוסח האישור שניתן ולמצג שהוצג בפני הגורם המאשר.

13. המאשימה נימקה את התנגדותה לבקשות ההגנה לפי סעיף 108 לחסד"פ.

א. באשר לבקשה לקבלת פירוט הליכי החקירה שנפתחו כנגד עיתונאים בחשד להטרדת עדים ולאיומים, בכלל, ובמסגרת "משפט נתניהו" בפרט – טענה המאשימה כי כבר העבירה לידי ההגנה את כלל המידע בדבר תיקי חקירה שנפתחו במסגרת "משפט נתניהו" בגין חשד לביצוע עבירה של הטרדת עד, עת העבירה לעיון ההגנה את כלל החומרים שבית המשפט הורה על העברתם בהחלטה במסגרת ת"פ 61590-11-22, 61452-11-22, 61756-11-22, ו-61630-11-22, כמפורט לעיל. המאשימה סבורה כי די בכך כדי לענות על בקשת ההגנה. בנוגע לבקשה לקבל פירוט הליכי החקירה שנפתחו כנגד עיתונאים בחשד להטרדת עדים ולאיומים בכלל, טענה המאשימה כי מדובר בבקשה הכרוכה בהשקעת משאבים בלתי סבירים מצדה. כמו כן, טענה כי לא יוחסה לנאשמים עבירות איומים, כך שהמבוקש אינו רלוונטי, וכן מדובר בעבירה שהנה נפוצה מאוד ובסמכות התביעה המשטרית, באופן שיקשה עוד יותר על איתור הנתונים. עוד טענה המאשימה כי מדובר ב"מסע דיג", שכן ההגנה לא עמדה בנטל הראיה הראשוני המוטל עליה במסגרת בקשה לקבלת נתונים סטטיסטיים לצורך ביסוס טענת אכיפה בררנית.

בהתייחסה לדוגמאות אליהן הפנתה ההגנה בבקשותיה, טענה המאשימה כי אין המדובר בפרסומים החוצים את רף ההטרדה ואשר מגלמים תחושת נרדפות או מאוימות פיזית אצל העדים, וזאת בניגוד לפרסומים נשוא כתב האישום דנן. לשיטת המאשימה מדובר בפרסומים הכוללים הסברים ופרשנויות למצב משפטי כפי שהעיתונאי הבין אותו, בסיקור עיתונאי הכולל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 27233-12-23 מדינת ישראל נ' ציפורי ואח'

פרשנות ביקורתית של העיתונאי לעדויות שנשמעו במשפט נתניהו, או בהתייחסות לנושאים שכלל אינן קשורים לעדות. במקרים אחרים, טענה המאשימה, מדובר בהפניה לטענות כלליות ולא ברורות של עדים, שלא ניתן לחקור. כל זאת בשונה מהפרסומים המתוארים בכתב האישום, אשר יצאו מ"כותלי בית המשפט" והצביעו על ביתה הפרטי של העדה, באופן שפגע בתחושת המוגנות האישית שלה. המאשימה הוסיפה וציינה כי גם הנאשמים עצמם פרסמו פרסומים נוספים אודות העדה הגברת קליין שלגביהם התלוננה הגברת קליין, אך בעניין פרסומים נוספים אלו הוחלט שאין המדובר בפרסומים החוצים את רף ההטרדה ואשר מגלמים תחושת נרדפות או מאוימות פיזית אצל העדה, ועל כן לגביהם לא הועמדו הנאשמים לדין, בדומה לפרסומים שהובאו בדוגמאות ההגנה. בנוגע לפרסום צילומי ביתו וכתובתו של העד ג'יימס פאקר, טענה המאשימה כי פרסום התמונות אינו עומד במוקד הכתבה המדוברת, וכי הפרסום, לרבות של הכתובת, היה רלוונטי וענייני לכתבה ולבחינה העיתונאית שנערכה בה ביחס לטענות שעלו מכתב האישום עצמו במשפט נתניהו, וזאת בשונה מהפרסום נשוא כתב האישום דנן. כמו כן, העד פאקר לא הגיש בנדון תלונה למשטרת ישראל, בשונה מענייננו. לפיכך, הדוגמאות שהביאה ההגנה שונות מהפרסומים נשוא כתב האישום ועל כן הן אינן עומדות בנטל הראיה הראשוני הנדרש לשם חיוב המאשימה בהעברת נתונים סטטיסטיים לצורך ביסוס טענת אכיפה בררנית. בנוסף, בנוגע לתלונה נשוא כתב האישום דנן הוגשה תלונה רשמית של העדה במשטרת ישראל, במסגרתה הביעה העדה תחושות קשות של מוטרדות ומאוימות, ולעומת זאת, בדוגמאות שהביאה ההגנה לא הוגשו עד לאחרונה תלונות למשטרת ישראל על ידי המוטרדים לכאורה בעצמם, וגם זהו שיקול רלוונטי המצדיק אבחנה בין המקרים. בהקשר זה, ביחס להשלמת טענות ההגנה בעניין זה מיום 11.02.25, הגיבה המאשימה ביום 16.02.25 וטענה כי העד מר שלמה פילבר כן הגיש תלונה במשטרת ישראל בעניין הטרדתו המדוברת ביום 04.09.19. עוד טענה, כי בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון בעניין הטרדת עד העבירה מתייחסת למטריד בלבד ולא למוטרד, ולכן מבחינת יסודות העבירה אין נפקות לשאלה האם ההטרדה צלחה או האם האדם כלפיו כוונה ההטרדה אכן הוטרה באופן סובייקטיבי.

בהמשך להחלטתי מיום 15.10.24, ביום 06.11.24 הודיעה המאשימה כי קיימת לקצין חקירה במשטרה סמכות כדין להורות על סגירת תיק חקירה שנפתח בגין תלונה בחשד לביצוע עבירה של הטרדת עד, ללא העברתו לבחינה או אישור של גוף תובע, וכי ניתן לקבל נתונים אודות מקרים אלו ואודות עילת הגניזה.

ב. באשר לבקשה לקבל פירוט תוצאות החקירות, ככל שנפתחו, או פירוט סיבת ההחלטה של לחקור, ביחס לתלונות שהוגשו על ידי הנאשמים כנגד המתלוננת הגברת הדס קליין – טענה המאשימה כי מדובר בתלונות שהוגשו על ידי הנאשמים עצמם ועל כן ביכולתם לקבל את כל המידע המבוקש, בהיותם המתלוננים בתיקים אלו, באמצעות מערכת נפגעי עבירה במשטרה. בהמשך, בעקבות החלטתי מיום 15.10.24, במסגרתה הוריתי למאשימה לסייע בידי ההגנה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 27233-12-23 מדינת ישראל נ' ציפורי ואח'

לקבל עדכון אודות סטטוס הטיפול בתלונות שהוגשו על ידם כנגד העדה גברת קליין, לאחר העברת המידע הנחוץ מההגנה לידי המאשימה, עדכנה המאשימה כי סייעה להגנה לקבל מידע ככל יכולתה, לרבות תוך שימוש בפלט תלונות, והבהירה שהיכן שהתלונות לא הוגשו למשטרת ישראל ואין מספר תיק פל"א לא ניתן לסייע להגנה, ועל ההגנה לפנות ישירות לגורמים בפניהם הוגשו התלונות, כגון היועצת המשפטית לממשלה ורשות המסים.

14. המאשימה נימקה את התנגדותה לבקשות ההגנה לפי סעיף 74 לחסד"פ.

א. באשר לבקשת לקבלת הפניות שנעשו על ידי עדת התביעה הגברת הדס קליין, בעצמה או באמצעות בא כוחה, אל הפרקליטות, הייעוץ המשפטי או המשטרה בנוגע למבקשים והמענה שניתן לפניות אלו – טענה המאשימה כי מדובר בתרשומות אודות שיחות שונות הנעשות במהלך הניהול השוטף של התיק עם נפגעת העבירה ובאי כוחה, ועל כן הן בגדר תרשומת פנימית שאין בה מידע חדש לנאשמים ואינה בגדר חומר חקירה. אין מקום להורות על עברת תרשומות פנימיות, שכן הדבר עלול לפגוע בתפקוד התקין של רשויות אכיפת החוק. המאשימה הבהירה כי ההכרעה בדבר הגשת כתב אישום כנגד נאשם נעשית על בסיס הראיות בתיק והאינטרס הציבורי בהעמדה לדין והיא אינה מושפעת מגורמים חיצוניים, לרבות מפניות של המתלונן או מי מטעמו. כמו כן, על מנת לבסס עבירה של הטרדת עד יש להוכיח את יסודות העבירה בנוגע למעשה ולמחשבה של המטריד, ואין צורך להתייחס למצבו הנפשי של המוטריד או למידת ההצלחה של ההטרדה.

בעקבות החלטתי מיום 15.10.24, העבירה המאשימה לעיוני ולבחינתי, במעטפה סגורה, את כלל התכתובות והתרשומות הנוגעות לתקשורת בין המתלוננת, הגברת קליין, ובאי כוחה, לבין גורמי המשטרה והפרקליטות בנוגע לתלונתה דנן.

ב. באשר לבקשה לקבלת אישור שניתן, ככל שניתן, לחקירת עיתונאים טרם חקירת הנאשמים והעמדתם לדין, בהתאם להנחיות ולנהלים בעניין זה – הצהירה המאשימה כי התקבלו כל האישורים הנדרשים כדין לפתיחה בחקירה, לזימון הנאשמים לחקירה ולהעמדה לדין. עוד טענה המאשימה כי מדובר בתרשומת פנימית בין גורמים שונים במערכת אכיפת החוק, שאין בה מידע חדש לנאשמים ואינה בגדר חומר חקירה. אין מקום להורות על עברת תרשומות פנימיות, שכן הדבר עלול לפגוע בתפקוד התקין של רשויות אכיפת החוק. המאשימה ביקשה להבחין בהקשר זה בין דרישת אישור העמדה לדין המעוגן בחוק, לבין דרישת אישור חקירה והעמדה לדין המעוגנים בנהלים ובהנחיות.

בעקבות החלטתי מיום 15.10.24, העבירה המאשימה לעיוני ולבחינתי את כלל האישורים שהתקבלו לפתיחה בחקירה כנגד הנאשמים ולהעמדתם לדין.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 27233-12-23 מדינת ישראל נ' ציפורי ואח'

דיון והכרעה:

הבקשות לפי סעיף 108 לחסד"פ:

15. באשר לבקשה לקבלת פירוט הליכי החקירה שנפתחו כנגד עיתונאים בחשד להטרדת עדים ולאיומים, בכלל, ובמסגרת "תיקי נתניהו" בפרט – לאחר עיון בבקשה ובדוגמאות אליהן הפנתה ההגנה, ובתגובת המאשימה, מצאתי להיעתר לבקשה באופן חלקי.

כידוע, בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון, ועל יסוד חזקת תקינות המעשה המנהלי, על מנת להיעתר לבקשת הגנה לפי סעיף 108 לחסד"פ שמהותה בקשה לקבלת נתונים סטטיסטיים אודות פעולות אכיפה והעמדה לדין לשם ביסוס טענה אפשרית של הגנה מן הצדק מחמת אכיפה בררנית, מוטל על ההגנה הנטל להציג לבית המשפט תשתית עובדתית רלוונטית ראשונית לביסוס חשש לקיומה של אכיפה בררנית. על תשתית זו להיות רלוונטית ודומה מספיק בנסיבותיה לנסיבות המתוארות בכתב האישום. כמו כן, על תשתית ראייתית זו להיות ממשית ומבוססת, אך היא אינה צריכה להיות מבוססת באותה המידה שיש לבסס את הטענה לאכיפה בררנית עצמה. בנוסף, היה ומדובר בעבירה שאין למאשימה מדיניות כתובה המעוגנת בהנחיות פנימיות ביחס לשיקולי ההעמדה לדין בגינה, משקלו של הנטל להצגת תשתית עובדתית ראשונית כאמור הנו קל יותר. זאת ועוד, היה ומדובר בעבירה שההעמדה לדין בגינה אינה שכיחה, משקלו של הנטל להצגת תשתית עובדתית ראשונית כאמור הנו קל יותר. עוד סבורני, כי היה ומדובר בנסיבות ביצוע עבירה נטענות, המעלות שאלות בנוגע לגבולות שבין חופש הביטוי הלגיטימי, וביתר שאת מצד עיתונאי, לבין ביטוי אסור המהווה עבירה פלילית, משקלו של הנטל להצגת תשתית עובדתית ראשונית כאמור הנו קל עוד יותר.

לצד האמור, על בית המשפט לשקול גם את המשאבים הנדרשים מהמאשימה להמצאת הנתונים, ולהקפיד כי איסוף הנתונים הוא אפשרי ומצריך השקעת משאבים סבירה והגיונית מצד המאשימה.

במסגרת בקשתה, ההגנה הפנתה לדוגמאות למקרים בהם לשיטתה הוטרדו ו/או אוימו על ידי עיתונאים שונים עדים במשפט נתניהו. לטענת ההגנה מדובר במקרים בהם עשו עיתונאים שונים שימוש באמצעי התקשורת העומדים לרשותם לצורך הטרדתם של עדי תביעה, ואף הילכו עליהם אימים לבל יעידו באופן שאינו עולה בקנה אחד עם עמדת התביעה בתיק, ואף על פי כן נמנעה המאשימה מלבצע פעולות אכיפה בעניינם, על אף תלונות שהוגשו בנושא, לרבות במסגרת עדות העדים בבית המשפט. ההגנה טענה כי דוגמאות אלו דומות למתואר בכתב האישום, וחלקן אף חמורות בהרבה, ועל כן יש בהצגתן כדי לעמוד בנטל הראיה הראשוני הנדרש מההגנה על מנת לסתור את "חזקת התקינות המנהלית" ועל מנת שבית המשפט יורה למאשימה להעביר לעיונה נתונים סטטיסטיים לצורך ביסוס טענת אכיפה בררנית בהמשך.

מבלי לקבוע דבר ביחס לטענת האכיפה הבררנית עצמה, בכלל וביחס לדוגמאות ההגנה בפרט, שתתברר ותוכרע בהמשך, ומכיוון שכתב האישום מייחס לנאשמים עבירה שאינה שכיחה ושאינה למאשימה מדיניות כתובה המעוגנת בהנחיות פנימיות ביחס לשיקולי ההעמדה לדין בגינה, וכן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 27233-12-23 מדינת ישראל נ' ציפורי ואח'

מכיוון שמדובר בנסיבות ביצוע עבירה נטענות, המעלות שאלות בנוגע לגבולות שבין חופש הביטוי הלגיטימי מצד עיתונאי לבין ביטוי אסור המהווה עבירה פלילית, והגם שחלק מהדוגמאות שהביאה ההגנה אינן רלוונטיות ודומות מספיק בנסיבותיהן לנסיבות המתוארות בכתב האישום – סבורני כי יש בדוגמאות שהביאה ההגנה תשתית עובדתית רלוונטית ראשונית מספקת לצורך היעדרות חלקית לבקשה להמצאת הנתונים. מצאתי לנכון להפנות באופן ספציפי לדוגמא בעניין כתבה עיתונאית בה הוצגו צילום ביתו וכתובתו של העד גיימס פאקר.

לצד האמור, יש להקפיד שההוראה להעברת הנתונים תתמקד בנתונים רלוונטיים הדומים מספיק בנסיבותיהם לנסיבות המתוארות בכתב האישום, וכי היא אפשרית ליישום ומצריכה השקעת משאבים סבירה והגיונית מצד המאשימה. כך, יש להבחין בין מקרים בהם הוגשה תלונה למשטרת ישראל, באופן המאפשר איסוף נתונים סטטיסטיים על ידי המאשימה, לבין מקרים בהם הוגשה תלונה לגורמים אחרים או בצורה אחרת, באופן המאפשר רק איסוף נתונים בנוגע לתלונות קונקרטיות שפרטיהן נמסרו למאשימה. כמו כן, יש להבחין בין נתונים לגבי העמדה לדין ביחס לעבירת האיומים, שהנאשמים לא הועמדו לדין בגינה ושבבסיסה ערכים חברתיים מוגנים שונים, ושהנה עבירה נפוצה מאוד, לבין העמדה לדין ביחס לעבירה של הטרדת עד, שהנאשמים הועמדו לדין בגינה ושההעמדה לדין בגינה, כשלעצמה, אינה שכיחה. עוד יש לשקול כי העובדה שהנאשם/חשוד הינו עיתונאי אינה ניתנת לאיתור באופן אוטומטי והיא מצריכה השקעת משאבים לא מבוטלת תוך בחינה פרטנית של המקרים.

כאמור, ההגנה כבר קיבלה לידיה את החומרים שהוריתי למאשימה למסור בהחלטתי מיום 18.02.24, בבקשות דומות שהוגשו במסגרת ת"פ 61590-11-22, 61452-11-22, 61756-11-22, ו- 61630-11-22, לרבות: 1. רשימה של כלל תיקי החקירה שנפתחו, לאחר הגשת תלונה או כתוצאה מהפעלה יזומה של מערכת ניטור משטרתית, בחשד לביצוע עבירה של הטרדת עד, עבירה לפי סעיף 249 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, בלבד, במהלך 3 השנים האחרונות, בנסיבות של פרסומים ברשתות חברתיות במרשתת. הרשימה תפרט את המקרים בהם הוחלט להגיש כתב אישום ואת המקרים בהם הוחלט שלא להגיש כתב אישום, תוך ציון עילת הסגירה; 2. רשימת כלל תיקי החקירה שנפתחו בהם הוחשדו חשודים בביצוע עבירה של הטרדת עד ב"משפט נתניהו", אשר תפרט גם מה הוחלט בעניינו של כל תיק חקירה, לרבות ציון עילת סגירת התיק בתיקים שנסגרו ומסירת עותק מכתבי האישום במקרים בהם הוגש כתב אישום, ובמקרים בהם טרם התקבלה החלטה תצוין מה סטטוס הטיפול ומדוע טרם התקבלה החלטה.

משכך, סבורני כי חלק ניכר מבקשת ההגנה כבר קיבל מענה מראש בחומרים הנ"ל שהועברו להגנה.

לצד זאת, בשים לב לנסיבות הייחודיות של כתב האישום דנן, ובפרט היות הנאשמים עיתונאים, ובהמשך לכלל האמור לעיל, סבורני כי על המאשימה להמציא לעיון ההגנה גם את הנתונים הבאים:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 27233-12-23 מדינת ישראל נ' ציפורי ואח'

- א. רשימה של כלל תיקי החקירה שנפתחו, לאחר הגשת תלונה או כתוצאה מהפעלה יזומה של מערכת ניטור משטרתית, בחשד לביצוע עבירה של הטרדת עד, עבירה לפי סעיף 249 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, בלבד, במהלך 3 השנים האחרונות, בנסיבות של פרסומים שבוצעו על ידי עיתונאים. הרשימה תפרט את המקרים בהם הוחלט להגיש כתב אישום ואת המקרים בהם הוחלט שלא להגיש כתב אישום, תוך ציון עילת הסגירה;
- ב. רשימת כלל תיקי החקירה שנפתחו בהם הוחשדו חשודים בביצוע עבירה של הטרדת עד ו/או איומים כלפי עדים ב"משפט נתניהו", אשר תפרט גם מה הוחלט בעניינו של כל תיק חקירה, לרבות ציון עילת סגירת התיק בתיקים שנסגרו ומסירת עותק מכתבי האישום במקרים בהם הוגש כתב אישום, ובמקרים בהם טרם התקבלה החלטה תציון מה סטטוס הטיפול ומדוע טרם התקבלה החלטה;
- ג. רשימה המתייחסת באופן ספציפי לכלל הדוגמאות אליהם הפנתה ההגנה באסמכתאות לבקשתה ואשר מפרטת האם הוגשה תלונה למשטרת ישראל באותו עניין, האם ידוע כי הוגשה תלונה בצורה אחרת באותו עניין, האם נפתחה חקירה באותו עניין, ככל שלא נפתחה חקירה – פירוט הסיבה לכך שלא נפתחה חקירה, ככל שנפתחה חקירה - מה הוחלט בעניינה, לרבות ציון עילת סגירת התיק בתיקים שנסגרו ומסירת עותק מכתבי האישום במקרים בהם הוגש כתב אישום, ובמקרים בהם טרם התקבלה החלטה תציון המאשימה מה סטטוס הטיפול ומדוע טרם התקבלה החלטה. מכיוון שעלה בדיון כי לא בכל המקרים המפורטים בדוגמאות ההגנה הוגשו תלונות למשטרת ישראל, מובהר כי המאשימה תמסור את הרשימה האמורה בסעיף זה רק לאחר שההגנה תעביר לידיה בכתב את כל הפרטים שיש בידיה בנוגע להגשת תלונות ביחס לדוגמאות אלו – לרבות, האם הוגשה תלונה, על ידי מי הוגשה תלונה, מי הגורם שאליו הוגשה התלונה, מועד הגשת התלונה ומספר התלונה **ככל שיש**.
16. באשר לבקשה לקבל פירוט של תוצאות החקירות, ככל שנפתחו, או פירוט סיבת ההחלטה שלא לחקור, ביחס לתלונות שהוגשו על ידי הנאשמים כנגד המתלוננת הגברת הדס קליין – דומה כי אין בין הצדדים מחלוקת לגבי זכאותם של הנאשמים לקבל את המידע המבוקש, בהיותם המתלוננים באותם מקרים, וכי המחלוקת בין הצדדים בהקשר זה היא טכנית בעיקרה, מאחר שלא כל התלונות הוגשו למשטרת ישראל.
- אשר על כן, המאשימה תעביר לעיון ההגנה את:
- פירוט תוצאות החקירות, ככל שנפתחו, או פירוט סיבת ההחלטה שלא לחקור, ביחס לתלונות שהוגשו על ידי הנאשמים כנגד המתלוננת הגברת הדס קליין, אך זאת רק לאחר שההגנה תעביר לידי המאשימה בכתב את הפרטים בנוגע לתלונות אלו שהוגשו על ידי הנאשמים, לרבות מי הגורם שאליו הוגשה התלונה, מועד הגשת התלונה, מספר התלונה ככל שיש, ועותק מהתלונה שהוגשה ככל שיש. ככל שמדובר בתלונות שהוגשו לגורמים שאינם משטרת ישראל או הייעוץ המשפטי לממשלה או פרקליטות המדינה, על שלוחותיה - לאחר מסירת הפרטים האמורים על

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 27233-12-23 מדינת ישראל נ' ציפורי ואח'

ידי ההגנה לידי המאשימה, המאשימה תפנה לאותם גורמים על יסוד החלטה זו, ואותם גורמים ימסרו את המידע הדרוש לידי המאשימה, לשם ריכוזו כאמור על ידה והעברתו לעיון ההגנה.

הבקשות לפי סעיף 74 לחסד"פ:

17. באשר לבקשה לקבלת הפניות שנעשו על ידי עדת התביעה הדס קליין, בעצמה או באמצעות בא כוחה, אל הפרקליטות, הייעוץ המשפטי או המשטרה בנוגע למבקשים והמענה שניתן לפניות אלו – לאחר בחינת טענות הצדדים, ולאחר עיון בחומרים אלו שהוצגו לעיוני, מצאתי להיעתר לבקשה באופן חלקי.

באופן כללי, סבורני כי החומר המבוקש, על פי טיבו ומורכבותו, יכול לכלול גם חומרים הנחשבים ל"חומר חקירה", בהתאם להגדרתו הרחבה בדין ובהתאם לכלל כי "אין חקר לתבונתו של סגור מוכשר", כאשר מדובר בחומרים הרלוונטיים לבירור האשמה בהתאם לגדרי המחלוקת בין הצדדים (וראו בעניין זה את דברי כבוד השופטת דפנה ברק-ארז בפסקה 31 בעבע"ח 52487-09-24 פלוני נ' מדינת ישראל (01.12.24)), לרבות לצורך בירור טענות מסוג טענת הגנה מן הצדק; והוא יכול לכלול גם חומרים הנחשבים ל"תרשומת פנימית שאינה חומר חקירה", כאשר מדובר בתרשומות אודות שיחות שונות הנעשות במהלך הניהול השוטף של התיק, שאין בהן מידע חדש, ושהעברתן עלולה לפגוע בתפקוד התקין של רשויות אכיפת החוק. עוד יש לשקול האם בהעברת החומרים יש כדי לפגוע בזכויות ובאינטרסים של צדדים שלישיים. לכן, יש לבחון כל מקרה וכל מסמך לגופו, כך שלעיתים יש מקום להעביר את כל המסמך לעיון ההגנה, לעיתים אין מקום להעביר דבר מהמסמך לעיון ההגנה, ולעיתים יש מקום להעביר חלק מהמסמך לעיון ההגנה.

בכפוף לאמור לעיל, ולאחר שבחנתי בקפידה כל מסמך לגופו, את הפניות ואת המענים שניתנו להם שהועברו לעיוני, מצאתי להורות למאשימה להעביר לעיון ההגנה את החומרים אשר

סימנתי בהדגשה על גבי המסמכים עצמם, באשר סבורני כי חומרים אלו הם בגדר "חומר חקירה" רלוונטי, בהתאם להגדרתו הרחבה בדין, על יסוד גדרי המחלוקת בין הצדדים, לרבות לצורך בירור טענות מסוג טענת הגנה מן הצדק שהעלתה ההגנה. עוד שקלתי, האם בהעברת החומרים יש כדי לפגוע בזכויות ובאינטרסים של צדדים שלישיים.

יובהר, בהמשך להערות המאשימה, כי אין באמור כדי לקבוע או כדי לרמוז שיש או אין ממש בטענות ההגנה לגופן, אלא אך כדי לקבוע כי מדובר בחומרים הרלוונטיים לבירור הטענות.

18. באשר לבקשה לקבל את האישור שניתן, ככל שניתן, לחקירת עיתונאים טרם חקירת הנאשמים והעמדתם לדין, בהתאם להנחיות ולנהלים בעניין זה - לאחר בחינת טענות הצדדים, ולאחר עיון בחומרים אלו שהוצגו לעיוני, מצאתי להיעתר לבקשה באופן חלקי, באופן בו האישורים עצמם יועברו לעיון ההגנה, אך לא יתר ההתכתבות באותם מסמכים.

בהתאם לנוהל אח"ם 300.01.227 ולהנחיית פרקליט המדינה 14.12, אשר צורפו לבקשת ההגנה, ובהיות הנאשמים עיתונאים הטוענים שפעלו במסגרת עבודתם העיתונאית, נדרש אישור ראש אח"ם במשטרת ישראל או המשנה לפרקליט המדינה (תפקידים מיוחדים) או גורם מאשר מוסמך

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 27233-12-23 מדינת ישראל נ' ציפורי ואח'

אחר מפרקליטות המדינה לפתיחה בחקירה ולזימונם לחקירה, ובהמשך נדרש אישור הגורם המאשר המוסמך מפרקליטות המדינה להעמדתם לדין.

באופן טבעי, מכיוון שאין המדובר בדרישת אישור סטטוטורית הקבועה בחוק, אישורים אלו ניתנים פעמים רבים במסגרת התכתבויות שונות בין גורמים שונים ברשויות אכיפת החוק, והתכתבויות אלו כוללות מידע מעורב, המכיל גם סיכומי ראיות, ניתוחים של הראיות ושל המצב המשפטי, מסקנות ראייתיות ומשפטיות וכד', וגם את האישורים עצמם שניתנים בסופו של דבר. סבורני כי האישורים עצמם, שניתנים בסופו של דבר, יכולים להוות חומר חקירה רלוונטי, שכן הם יכולים ללמד על חוקיות ו/או על תקינות פעולות החקירה וההחלטה להעמיד לדין, ולהוות בסיס לבחינת טענות הגנה שונות, לרבות טענת הגנה מן הצדק. לטעמי, אין נפקות ממשית לכך שמדובר בדרישות לאישורים הקבועות בנהלים ובהנחיות פנימיות, להבדיל מדרישת אישור סטטוטורית הקבועה בחוק, שכן בסופו של דבר, בהקשר של סעיף 74 לחסד"פ, המבחן הוא מבחן הרלוונטיות לבירור האשמה בהתאם לגדרי המחלוקת, ואם במקרה מסוים האישורים רלוונטיים לבירור הטענות, הרי שמדובר בחומר חקירה, ללא קשר למקורה של דרישת האישור. בהקשר זה, בשל חזקת תקינות המעשה המנהלי, לעיתים די בהצהרת המאשימה בנוגע לקבלת האישורים או בהעברת מידע אודות קבלת האישורים, פרטי הגורם המאשר והמועד למתן האישורים. אולם לעיתים, בחינת הטענות מורכבת יותר, ודורשת גם בחינה מעמיקה יותר של נוסח האישור, לרבות קביעת סייגים וגדרות וכד', ובמקרים אלו יהיה מקום להעביר לעיון ההגנה גם את נוסח האישור עצמו.

מנגד, בכל הנוגע לחלקים בתכתובות המדוברות הכוללים חילופי דברי מקצועיים בין גורמים שונים ברשויות אכיפת החוק המכילים סיכומי ראיות, ניתוחים של הראיות ושל המצב המשפטי, מסקנות ראייתיות ומשפטיות, המלצות מקצועיות וכד', הרי שאלו הם בגדר "תרשומת פנימית", שאינה מהווה חומר חקירה רלוונטי, שכן אין בה מידע חדש לנאשמים והיא אינה נחוצה לצורך בירור האשמה וטענות הצדדים. בחינת חוקיות ותקינות האישורים שניתנו בהתאם לנהלים ולהנחיות צריכה להיעשות על יסוד נוסח האישורים שניתנו בסופו של דבר על ידי הגורמים המוסמכים, ולא על יסוד ההתייעצויות הפנימיות המקדימות בין גורמי רשויות אכיפת החוק. כידוע, חשיפת "תרשומות פנימיות" שכאלו עלולה להיות בעלת "אפקט מצנן" לרשויות אכיפת החוק בביצוע עבודתן, ולפגוע בתפקודן התקין בהתמודדות עם פשיעה ועבריינות.

אשר על כן, בכפוף לאמור לעיל, ולאחר שבחנתי בקפידה כל מסמך לגופו, מצאתי **להורות למאשימה להעביר לעיון ההגנה את החלקים בחומר אשר סימנתי בהדגשה על גבי המסמכים עצמם, אשר מהווים את נוסח האישורים עצמם שניתנו על ידי הגורמים המוסמכים בהתאם להנחיות ולנהלים**. בהתאם לגדרי המחלוקת בין הצדדים, סבורני כי חומרים אלו הם בגדר חומר חקירה רלוונטי, לרבות לצורך בירור טענות מסוג טענת הגנה מן הצדק. בנסיבות המקרה דנן, ובשים לב למורכבות העניין ולצורך בבחינה מעמיקה של נוסח האישורים, סבורני כי אין די במקרה דנן בהצהרת המאשימה בנוגע לקבלת האישורים או בהעברת מידע אודות קבלת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 27233-12-23 מדינת ישראל נ' ציפורי ואח'

האישורים, פרטי הגורם המאשר והמועד למתן האישורים, אלא יש מקום להעביר לעיון ההגנה גם את נוסח האישורים עצמם.

לצד זאת, מצאתי כי אין מקום להורות למאשימה להעביר לעיון ההגנה את החלקים בתכתובת הכוללים חילופי דברי מקצועיים בין גורמים שונים ברשויות אכיפת החוק המכילים סיכומי ראיות, ניתוחים של הראיות ושל המצב המשפטי, מסקנות ראייתיות ומשפטיות, המלצות מקצועיות וכד', שכן אלו הם בגדר "תרשומת פנימית", שאינה מהווה חומר חקירה רלוונטי.

סוף דבר:

19. לאחר בחינת כלל בקשות ההגנה לפי סעיפים 108 ו-74 לחסד"פ מצאתי להיעתר לבקשות ההגנה באופן חלקי, כמפורט לעיל.

20. בהמשך ההחלטה, המאשימה תשלח בתיאום נציג ללשכתי על מנת לאסוף את החומרים שהועברו לעיוני ואשר סומנו כמפורט בהחלטה זו.

21. המאשימה תעביר לעיון ההגנה את החומרים שהוריתי להעבירם בהחלטה זו בתוך 60 ימים מהיום.

22. בשולי הדברים, יובהר ויודגש כי ההחלטה דנן עוסקת אך ורק בבקשות המקדמיות לקבלת חומרים לפי סעיפים 74 ו-108 לחסד"פ, ואין באמור בהחלטה כדי לקבוע דבר, לכאן או לכאן, בנוגע לטענות האכיפה הבררנית וליתר טענות ההגנה לגופן. טענות אלו, ככל שיועלו בצורה מפורטת ומנומקת על ידי ההגנה, ידונו בהמשך, על ידי המותב שייקבע לשמיעת הראיות בתיק.

23. נקבע לדיון מקדמי נוסף ולהקראה לפני ליום 06.05.25 שעה 13:00.

המזכירות תעדכן את היומן ותזמן את הצדדים.

זכות ערר כחוק, בנוגע לבקשות לפי סעיף 74 לחסד"פ.

ניתן היום, כ"ב שבט תשפ"ה, 20 פברואר 2025, במעמד הצדדים.

ירון גת, שופט

